

IV. A Szentlélek a teremtésben

A pünkösd eredetileg **természeti ünnep**. Templomainkat ma is **zöld ágakkal** díszítjük, amely szokás háttérében ott van a teremtett világ szépségének tisztelete, a megújuló természet kirobbanó öröme, a természet és az ember egymásra utaltságának nyilvánvaló, tisztelettel tudomásul vett ténye. Manapság még inkább szükség van mindennek átgondolására, hiszen a természet kincseinek végzetesnek tűnő rombolása és a zöld mozgalmak radikális természetvédőinek megtévesztő üzenetei közepette nem könnyű megtalálni a teremtett világ megóvásának helyes mai útjait. Az ünnepben azonban ennél is több van: a Szentlélek és a teremtett világ kapcsolatának újrafelfedezése valójában a „**globális ökológiai megtérés**” alapja.

A patrisztikus hagyomány a Teremtés könyvének azt a kijelentését, hogy „Isten Lelke lebegett a vizek felett” (Ter 1,2), úgy értelmezi, hogy a Szentlélek ősidőktől fogva fenntart mindeneiket, és ezzel lehetővé teszi, hogy ezt követően Isten Igéje által egy teremtett értelmes rend jelenjen meg. A Szentlélek tevékenysége Istennek a világban végzett, folytonos teremtő tevékenységének része. **A természet csak akkor tökéletesen önmaga, amikor közösségekben van Istennel**, amikor „betelik” Lélekkel. Az „evilági” mindig tökéletlen: a teremtés bukott és hiányos állapotát tükrözi.

Ez az állítás különösen érvényes az **emberre**, akinek természete épp abban áll, hogy istenközpontú. Ez az istenközpontúság ajándék, melyet a görög atyák mindig úgy értelmeztek, mint valóságos részesedést Isten életében. Akkor kapta, amikor teremtetett, és Isten „az élet leheletét lehelte az orrába” (Ter 2,7). Isten életének ez a „lehelete” teszi az embert „Isten képévé”. A Szentlélek „tökéletesítő” tevékenysége nem a „csodák” kategóriájába tartozik, hanem Isten eredeti, természetes tervének részét alkotja.” A pünkösd zöld gallyak tehát az új teremtés megtapasztalására utalnak; azt jelzik, hogy **a Lélek kiáradása valójában a kozmikus színeváltozás elővételezése**. A világegyetem nem változik meg a maga empirikus létezésében, de az ember, aki megkapta szívébe a Szentlelket, képes a hit titkában megtapasztalni az őt szolgáló természet paradicsomi állapotát. A Szentlélek **helyreállítja** az Isten, az ember és a teremtés közötti helyes és természetes viszonyt.

Komoly, fontos mondandó ez. Pünkösd és a teremtés kapcsolatának felfedezése, a Szentlélek kiáradásának és a vajúdó világ értékének, szépségének, megóvásának eddig jobbára hanyagolt színopszisa nem csupán adalék, régi-új színfolt, de korszerű, hiteles, hangsúlyos tanítás, tanulság és tanúság lehet pünkösd ünneplésében.

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2019. JÚNIUS – PÜNKÖSD

KÉPVISELŐTESTÜLETÜNK MEGÚJÍTÁSA

Egyházközségünk jelenlegi képviselőtestülete 2014 tavaszán tette le esküjét. Az öt év elteltével esedékes az új testület megválasztása.

Testületünk jelen tagjai közül ketten, *Gagna Sándor* és *Ladik János* betöltötték hetvenedik életévüket. Az egyházi jogi előírások szerint ők nem választhatók újra. Hálás szívvel, kalapemelő tisztelettel köszönjük meg nekik közösségünkért végzett önzetlen, áldozatos munkájukat. *Tiszteletbeli tagként* a jövőben is számítunk rájuk.

Amennyiben megkapja a közösség bizalmát, testületünk több tagja a továbbiakban is vállalja a megbízatást. Névsoruk: *Dankó Ildikó, Dr. Fedor László, Hamza Bertalan, Humicskó Ferenc, Kondra Norbert, Kondra Rudolfné, Sarkadi Sándor, Seszták Oszkár, Sterné Dr. Deák Andrea, Szilva József, Tódik Zoltán, Dr. Tóth Illés, Dr. Vas Viktória, Vaszkun István világi elnök*. Három új jelöltünk *Telenkó Margit, Fecske László* és *Paulik Attila*. Hitük, keresztény életvitelük, egyházunk iránti elkötelezettségük alapján a parókus mindhárom új tag megválasztását jó szívvel támogatja.

A jelölések tehát megtörténtek. A szavazásra június 16-án és 23-án lesz lehetőség, a vasárnapi Szent Liturgia után. Szavazni a parókiánkhoz tartozó hívek mindegyike jogosult; kérjük is, hogy vegyenek részt aktívan a testület megválasztásának folyamatában.

Az új Egyházközségi Képviselőtestület **ünnepélyes beiktatására** június 30-án, a tizenkét apostol emléknapiján kerül sor. A szertartást **Szabó Tamás atya, egyházmegyénk pasztorális helynöke** végzi. A beiktatást követően szerény agapé – mintegy jelképes „fogadóóra” – keretében találkozhatunk a testület tagjaival.

Nyíregyháza-Kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

Honlap: www.kertvarosigorogok.hu – Tel.: 06-30/4155092 – E-mail: obbagy@upcmail.hu

Felelős kiadó: Obbagy László parókus

„SZÉP PIROS A PÜNKÖSD REGGEL, MINTHA TÚZZEL, SZENTLÉ- LEKKEL ÉG-FÖLD TELE VOLNA...”

I. Szentírási Pünkösdek

1. A **bábeli torony** építése a nagyravágyás kifejeződése volt. Az emberek Istentől kapott képességeiket, lehetőségeiket Isten ellen fordították; az alázat helyett az emberi **nagyravágyás** és **hatalomvágy** irányította őket, a nyelvi egységet az Istennel való szembefordulásra használták fel. A következmény: az **összezavart nyelvek**. – Az Újszövetség Pünkösdje **fordított Babel**. Amikor az apostolokat eltöltötte a Szentlélek, különféle nyelveken kezdtek beszélni, s a jeruzsálemi zarándokok nem győztek csodálkozni: „Halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten csodás tetteit.” A **Szentlélek kiáradása** megszüntette a nyelvi különbözőségek okozta határokat, hogy **mindenki megérthesse** a Jézusról szóló örömhírt.

2. Az **ószövetségi Pünkösöd** a **szövetségkötés** ünnepe volt. A választott nép arról emlékezett meg, hogy Mózes révén megkapta a **Tízparancs** kőtábláit. – A Szentlélek ajándéka, ha **evangéliumi erőterben** tudjuk értelmezni, megérteni és magunkévá tenni a kőtáblák üzenetét. **Újszövetségi összefüggésben** a Tízparancs nem tilalmak terhe, hanem a Krisztus mellett szabadon döntő ember **életének erkölcsi kerete**.

3. **Pünkösdi történetnek** nevezhetjük az Apostolok Cselekedeteiben azt az eseményt is, amikor **Fülöp diakónus** egy etióp királyi tisztviselővel találkozik. Fülöp a **Lélek indíttatására** szólítja meg ezt a jó szándékú **kereső embert**. „Érted, amit olvasol?” – kérdezi tőle. „Hogyan érteném, ha valaki meg nem magyarázza?” Fülöp elmondja neki, hogyan teljesedett be az Ószövetség Jézus Krisztus személyében, majd kérésére meg is kereszteli az etiópot. – Az úton velünk együtt haladók **megszólítása**, személyes segítése ma is „**szentlelkes**” **történet**. Pünkösöd folytatódik Fülöp történetében – és a mi életünkben is, amikor „a Lélek ösztönzésére” önzetlenül **odafor-
dulunk** a másik emberhez, és **figyelmes szeretettel** társai leszünk az Isten felé vezető úton.

4. Egy alkalommal Péter apostol elmegy egy római katona, **Kornéliusz százados** házába. Még keresztesetlen, de érdeklődő emberekkel találkozik, akik **nyitott szívvel** hallgatják a Jézusról szóló tanítását. Péter és a vele lévők nagyon elcsodálkoznak, amikor azt látják, hogy „**a Szentlélek ajándéka a pogányokra is kiárad**”. – A Szentlelket nem lehet kisajátítani, magunknak fenntartani. Maga az Úr Jézus mondta: „A Lélek ott fúj, ahol akar.” A pünkösdi Lélek sokfelé elszórhatja az **igazság magvait**: megtermékenyítheti a **filozófusok** gondolkodását, vezetheti a **tudósok** kutató elméjét, ihletet adhat a **művészeknek**, vágyat kelthet a **jóra**, Isten felé indíthatja az élet értelmét **keresőket**.

II. A Pünkösöd az Egyházban

A Lélek ott fúj, ahol akar; ugyanakkor abban bizonyosak vagyunk, hogy az **Egyház** a Lélek **jelenlétének** és **működésének** elsődleges helyszíne. A Pünkösöd valójában az Egyház **születésnapja**, az Egyház pedig **folytonos Pünkösöd**. Ha nem így lenne, ha az Egyház csupán emberek műve lenne, rég a múlté volna. Az Egyházat a Szentlélek élteti: **szívverése**, éltető ereje, oxigénje ma is ő, a **pünkösdi Lélek**.

Szent Iréneusz egy képpel világítja meg ezt a titokzatos igazságot: a **víz** összegyűjti a **lisztszemcséket**, hogy egyetlen **kenyeret** készítsen belőlük; így gyűjti egybe a **Szentlélek** a **hívőket**, hogy egyetlen testet, **Krisztus Testét** alkossa meg belőlük. A Liturgia az egyház **laboratóriuma**: itt gyúrja össze az Atyaisten gyermekeinek gyülekezetét két kezével – a Szóval és a Lélekkel – egyetlen Kenyerré, Krisztus Testévé, az Egyházzá. – Az Egyház tehát nem egyszerű emberi közösség, amely **bizonyos törvények** alapján, tagjainak együttes **erőfeszítésével** működik. Az Egyház **Krisztus Teste; élő szervezet**, amelyet a **Szentlélek** éltet. A Szentlélek ugyanúgy kering az Egyház testében, mint az **oxigén** az emberi testben. **Nélküle nincs élet**. A Szentlélek nélkül imádkozni sem tudnánk; szertartásaink, szentségeink pedig **üres formaságok** lennének.

Az Egyház **missziójában** is a Pünkösöd folytatódik. A **hit továbbadása** nem marketing, nem propaganda. Amikor az Egyház Jézus Krisztus örömhírével **megszólítja** az embereket, akkor – a pünkösdi Lélektől indítva – Isten szeretetéről tesz tanúbizonyságot. A misszió ügyében fáradók nem a piacot jól felmérő és a lehetőségeket ügyesen kiaknázó menedzserek, hanem **Krisztus Lélekkel telt tanúi**.

III. Hétköznapi Szentlelke

Pascal, a híres tudós évtizedekig őrzött kabátjába varrva egy kis papirost, rajta „csipkebokrának”, Istennel való személyes, bensőséges találkozásának dátumával, s ezekkel a szavakkal: **tűz, tűz, tűz**. Élő eseményként őrizte ezt a **lelki élményt**, amely így erőt adott számára a hétköznapiakban is.

A Szentlélek nagyon **egyszerűen**, **nem látványosan**, **nem hivalkodóan** működik. Ugyanakkor biztosan ott van a **csöndes** és **hűséges**, az „**észrevétlenül**, de **nélkülözhetetlenül**” végzett szolgálat mögött. Naponta kell kérnünk a hétköznapi Szentlelket, mert nincs élet Krisztusban nélküle.

Amikor személyes Pünkösödünkben, a **bérmálás szentségében** elnyertük a Lélek ajándékát, a pap **illatos olajjal** kente meg érzékszerveinket. Ezzel a **küldetésünkre** utalt, amelyet Szent Pál apostol így fogalmaz meg: „Krisztus jó illata vagyunk.” Ennek a küldetésnek kell naponta megfelelnünk! A mi **személyes misszió**nk, „Krisztus-illatozásunk” nem más, mint **hitünk** és mindennapi **életünk** hiteles **szinkronja**, hitünk, szeretetünk „túlcsordulása”.